

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	17XCdo/38/2015
Identifikačné číslo spisu:	6812206567
Dátum vydania rozhodnutia:	31.03.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Gabriela Mederová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:6812206567.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne: POHOTOVOST', s. r. o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, právne zastúpeného advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s. r. o., so sídlom Grösslingova 4, 811 09 Bratislava, IČO: 36 864 421, konajúca prostredníctvom svojho konateľa, advokáta doc. JUDr. Branislava Fridricha, PhD., proti žalovanej: Slovenská republika, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom Župné námestie č. 13, 814 90 Bratislava, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, vedenej na Okresnom súde Revúca pod sp. zn. 4C/290/2012, o dovolaniach žalobkyne proti uzneseniam Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 13Co/594/2014-90 zo dňa 16. septembra 2014 a č. k. 43Co/361/2015-175 zo dňa 23. júla 2015, takto

rozhodol:

I. Dovolaní a o d m i e t a .

II. Žalovanej n e p r i z n á v a náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

Okresný súd Revúca uznesením 4C/209-2012-34 zo dňa 26. 04. 2013 uložil žalobkyni povinnosť zaplatiť súdny poplatok vo výške 66 eur za vznesenie námietky zaujatosti podľa položky 17a Sadzobníka súdnych poplatkov, prílohy zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov (ďalej len „zákon č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch“), a to v lehote 10 dní od doručenia uznesenia. Súd žalobkyňu poučil, že ak poplatok v určenej lehote nezaplatí, bude ho súd vymáhať.

Na odvolanie žalobkyne Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením č. k. 13Co/594/2014-90 zo dňa 16. 09. 2014 napadnuté uznesenie ako vecne správne potvrdil podľa § 219 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“). V odôvodnení totožne so súdom prvého stupňa uviedol, že z hľadiska obsahového išlo v podanej žalobe o námietku zaujatosti a za správny označil tiež následný postup súdu prvého stupňa pri vyrubení súdneho poplatku za námietku zaujatosti. K odvolacím námietkam žalobkyne uviedol, že vecné oslobodenie od súdneho poplatku podľa § 4 ods. 1 zákona č. 71/1992 Zb. sa na súdny poplatok za vznesenie námietky zaujatosti nevzťahuje (II. ÚS 124/2011).

Uvedené uznesenie odvolacieho súdu napadla žalobkyňa dovolaním argumentujúc dovolacím dôvodom podľa § 241 ods. 2 písm. a/ O. s. p. v spojení s procesnými vadami konania podľa § 237 písm. e/, f/ a g/ O. s. p. (t. j. že sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, súčasne že rozhodoval vylúčený sudca a súd bol nesprávne obsadený). Za nepodanie návrhu na začatie konania považovala nepodanie námietky zaujatosti, pretože to nebolo obsahom jej vôle. Za odňatie možnosti konať pred súdom považovala údajnú prekvapivosť a nepreskúmateľnosť rozhodnutia odvolacieho súdu. Rozhodovanie vylúčeným sudcom v konaní pred súdom prvého stupňa vyvodzovala z toho, že išlo o sudcu súdu, ktorého nezákonným postupom jej mala byť spôsobená žalovaná ujma. Tvrdí, že ak rozhoduje vylúčený sudca, treba považovať súd za nesprávne obsadený. Žalobkyňa navrhla rozhodnutia súdov nižších stupňov zrušiť a zároveň navrhla odložiť ich vykonateľnosť. Súčasne si uplatnila náhradu trov dovolacieho konania.

Žalovaná sa k dovolaniu písomne nevyjadрила.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.) po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania zastúpená v súlade s § 241 ods. 1 vetou druhou O. s. p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O. s. p.) najskôr skúmal, či podané dovolania smerujú proti rozhodnutiam, proti ktorým ich zákon pripúšťa.

V danom prípade dovolací súd rozhoduje o dovolaní v obdobnej veci (vo veci týkajúcej sa uloženia povinnosti zaplatiť súdny poplatok 66 eur za vznesenie námietky zaujatosti), aká už bola v počte väčšom ako päť, predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania podaného tým istým dovolateľom. Ako príklad dovolací súd uvádza konania vedené na najvyššom súde pod sp. zn. 3Cdo/31/2013, 4Cdo/229/2014, 4Cdo/235/2014, 5Cdo/295/2014, 6Cdo/291/2013, 6Cdo/417/2013, 6Cdo/120/2014 a 8Cdo/132/2014. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach (ako aj v ďalších konaniach iných senátov najvyššieho súdu, týkajúcich sa skutkovo a právne obdobných právnych vecí, v ktorých tá istá žalobkyňa vystupovala v procesnom postavení dovolateľa), v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 243b ods. 7 O. s. p. v znení účinnom od 01. 01. 2015 dovolací súd už ďalšie dôvody neuvádza.

So zreteľom na vyššie uvedené dovolací súd dovolanie žalobkyne podľa § 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p. ako neprípustné odmietol.

Okresný súd Revúca uznesením č. k. 4C/209/2012-104 zo dňa 03. 10. 2014 uložil žalobkyni povinnosť zaplatiť súdny poplatok vo výške 20 eur za podané odvolanie podľa položky 7a Sadzobníka súdnych poplatkov, ktorý tvorí prílohu zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch, v lehote 10 dní od doručenia uznesenia. Súd žalobkyňu poučil, že ak poplatok v určenej lehote nezaplatí, bude ho súd vymáhať.

Na odvolanie žalobkyne Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením č. k. 43Co/361/2015-175 zo dňa 23. 07. 2015 napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne potvrdil podľa § 219 ods. 1 O. s. p. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že žalobkyni vznikla podaním odvolania poplatková povinnosť v súlade s ust. § 2 ods. 1 písm. a/ a ods. 4, § 5 ods. 1 písm. a/ a § 6 ods. 2 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch. Nestotožnil sa s argumentáciou žalobkyne, že v danom prípade je konanie vecne oslobodené od súdneho poplatku podľa zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch. Zdôraznil, že vznik poplatkovej povinnosti žalobkyne za podanie odvolania je potrebné posúdiť podľa právnej úpravy účinnej v čase podania odvolania. Poplatkový úkon bol v predmetnej veci navrhnutý po 30. 09. 2012 a skutočnosť, že súdne konanie v tejto veci začalo do 30. 09. 2012 nemá preto žiaden vplyv na vznik poplatkovej povinnosti žalobkyne za odvolanie. Odvolací súd sa nestotožnil s námietkou žalobkyne, že napadnuté uznesenie neobsahuje odôvodnenie, ku ktorej uviedol, že uznesenie predstavuje jednoduchšiu procesnú formu rozhodovania súdu, náležitosti písomného vyhotovenia ktorého sú upravené v § 169 ods. 1 O. s. p. a tieto napadnuté uznesenie spĺňa.

Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podala žalobkyňa dovolanie, tvrdiac, že súdy jej odňali možnosť konať pred súdom (§ 241 ods. 2 písm. a/ O. s. p. v spojení s § 237 písm. f/ O. s. p.). Odvolaciemu súdu vytkla prekvapivosť jeho rozhodnutia, ktorá mala byť daná tým, že dovolaním napadnuté uznesenie popiera doterajšiu konštantnú judikatúru a je v rozpore so zákonom a ústavnou úpravou. Navrhla napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu, ako aj rozhodnutie súdu prvého stupňa zrušiť a súčasne si pre prípad úspechu uplatnila náhradu trov dovolacieho konania.

Žalovaná sa k dovolaniu písomne nevyjadрила.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.) po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania zastúpená v súlade s § 241 ods. 1 vetou druhou O. s. p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O. s. p.) najskôr skúmal, či podané dovolania smerujú proti rozhodnutiam, proti ktorým ich zákon pripúšťa.

V danom prípade dovolací súd rozhoduje o dovolaní v obdobnej veci (vo veci týkajúcej sa uloženia povinnosti zaplatiť súdny poplatok 20 eur za podané odvolanie), aká už bola v počte väčšom ako päť, predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania podaného tým istým dovolateľom. Ako príklad dovolací súd uvádza konania vedené na najvyššom súde pod sp. zn. 4Cdo/266/2014, 6Cdo/219/2014, 6Cdo/221/2014, 6Cdo/253/2014, 6Cdo/278/2014, 6Cdo/279/2014, 7Cdo/398/2014 a 8Cdo/220/2014. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach (ako aj v ďalších konaniach iných senátov najvyššieho súdu, týkajúcich sa skutkovo a právne obdobných právnych vecí, v ktorých tá istá žalobkyňa vystupovala v procesnom postavení dovolateľa), v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 243b ods. 7 O. s. p. v znení účinnom od 01. 01. 2015 dovolací súd už ďalšie dôvody neuvádza.

So zreteľom na vyššie uvedené dovolací súd dovolanie žalobkyne podľa § 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p. ako neprípustné odmietol.

O trovách dovolacieho konania rozhodol dovolací súd podľa § 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s § 224 ods. 1 O. s. p., § 151 a § 142 ods. 1 O. s. p. a žalovanej náhradu trov tohto konania nepriznal, keďže jej v súvislosti s dovolacím konaním žiadne trovy nevznikli.

Rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.